

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. Плевен, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ст. Томов

при участието на секретаря РУМЯНА ИЛК. КОНОВА
като разгледа докладваното от Христо Ст. Томов Гражданско дело №
20214430103749 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Обективно съединени искиове с правно основание чл. 45 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от Д. П. АНТ. от *** против Й. ТР. Р. от ***.
В молбата се твърди, че ищцата е сдобила с документи относно нейното осиновително дело, в което има вписана информация, която не отговаря на истината. Твърди се, че от декларацията за отказ от родителски права и от протоколите на ищцата е станало известно обстоятелството, че нейният биологичен баща е напълно известен, казва се ***, роден на *** год. в ***.
Твърди се, че същият е починал на *** год. в ***. Твърди се, че ответницата е вписала невярна информация в официални документи, поради което вследствие на тези нейни действия ищцата не може да заведе дело за произход- 3 години след като е навършила 18 години. Твърди се, че на ответницата е бил известен факта, че биологичният баща на ищцата *** е бил с диагноза „***“- заболяване на *** и поради това ответницата е била убедена, че се отказва от *** бебе. Твърди се, че ищцата през целия си живот е имала здравословни проблеми, свързани с *** и продължава да боледува и

се нуждае да се сдобие с документация на биологичния си баща *** относно историята на неговите заболявания, за да може да се лекува адекватно, т. е. да може да има фамилна анамнеза. Твърди се, че ответницата съзнателно е поставила подписа си под информация, която не отговаря на истината. Твърди се, че вследствие на това поведение на ответницата ищцата е претърпяла имуществени вреди, тъй като е била лишена от наследството на биологичния си баща и била принудена да направи разходи за детективски услуги, а от друга страна е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания и емоционално- психическо натоварване. В заключение ищцата моли съда да осъди ответницата да ѝ заплати сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, както и да ѝ заплати сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди.

Ответницата, чрез назначения ѝ от съда особен представител, ангажира становище, че исковата молба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено следното:

С оглед направените уточнения на исковата молба следва да се приеме, че нейното правно основание е разпоредбата на чл. 45 от ЗЗД. За да се реализира предвидената в тази разпоредба деликтна отговорност следва да са налице няколко кумулативно предвидени предпоставки. На първо място трябва да е извършено определено деяние /действие или бездействие/, което да е противоправно и виновно. Противоправността винаги и безусловно е свързана с нарушаването на определени правни норми. Вината се предполага до доказване на противното, т. е. причинителят на увреждането може да доказва, че не е действувал виновно и да се освободи от отговорност. Формите на вината /умисъл и непредпазливост/ са визирани в разпоредбата на чл. 11 от НК, но се използват и от гражданското право. Следващ съществен елемент на непозволеното увреждане е вредата. Тя може да бъде имуществена и неимуществена /морална/, но във всички случаи подлежи на възстановяване само, ако е в причинна връзка с противоправното и виновно деяние на дееца. В конкретния случай основното твърдение на ищцата е, че нейната биологична майка Й. ТР. Р. е вписала невярна информация в официални

документи и по- конкретно посочила е, че бащата на ищцата е неизвестен. В хода на съдебното дирене не се събраха доказателства, че ответницата умишлено е прикрила определени факти и е станала причина да се внесат неверни обстоятелства в официални документи, с което е осъществила състава на посредствено лъжливо документиране по чл. 314 от НК. По делото липсват данни към момента на зачеването на ищцата в какви отношения е била ответницата с лицето ***, б. ж. на ***, роден на *** год. в *** и починал на *** год. в гр. П., и има ли основания да се счита, че същият е биологичен баща на ищцата. В тази насока са и показанията на разпитания свидетел ***, който е живеел на съпружески начала със сестрата на ответницата, но твърди, че не знае за връзка на последната с *** в периода ***- *** год., нито, че ответницата е била бременна. При това положение не може да се направи изводът, че именно *** е биологичният баща на ищцата, че ответницата е знаела този факт и че същата съзнателно е осуетила вписването му в съставените впоследствие официални документи. В тази връзка основателно е възражението на особения представител на ответницата, че дори и при установяване на обратното /наличието на биологична връзка между ищцата и ***/ ищцата не може да претендира имуществени вреди от ненаследяването на биологичния ѝ баща, доколкото същата е осиновена при условията на пълно осиновяване по чл. 54 от СК от 1968 год. /видно от приложения препис от решение по гр. дело № *** по описа за *** год. на *** районен съд/. При пълното осиновяване правата и задълженията с роднините по произход се прекратяват, а възникват права и задължения между осиновения и осиновителя и неговите роднини. Наследствените правоотношения при пълното осиновяване се развиват между осиновения и осиновителя и неговите роднини и тези отношения се прекратяват с рождените родители. При смърт на осиновителя същият се наследява от осиновения, а при смърт на осиновения той се наследява от своя осиновител. Рождените родители не наследяват осиновения и обратно- осиновеният при режим на пълно осиновяване не наследява рождените си родители. Горните правни положения опровергават доводите на ищцата за осуетяване на възможността за наследяване, а оттам и за претърпени имуществени вреди. По отношение на неимуществени /морални/ вреди, техния вид и обем доказателства не са ангажирани, поради което и в тази ѝ част исковата молба се явява неоснователна. Тук е мястото да се отбележи, че съгласно константната

практика на ВКС на РБ, обективирана в редица актове /срв. напр. решение № 670- 2010- IV г. о., решение № 724- 2010- IV г. о., решение № 25- 2012- IV г. о. и др./ всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава исканията или възраженията си. Оттук следва, че всяка страна носи доказателствена тежест за фактите, от които извлича изгодни за себе си правни последици, и следва да проведе главно и пълно доказване на тези факти- за несъмненото им осъществяване в обективната действителност. При липса на такова доказване съдът следва да приеме за неосъществили се в обективната действителност недоказаните по делото факти и въз основа на това да постанови решението си.

Предвид гореизложеното съдът приема, че по делото не се установи извършено от ответницата Й. ТР. Р. деяние, което да е виновно и противоправно и което да е довело до настъпването на определен вредоносен резултат. Поради това не са налице условията за реализиране на отговорността на ответницата за заплащане на обезщетения за непозволено увреждане на ищцата и предявените обективно съединени осъдителни иски следва да се отхвърлят изцяло.

По така изложените съображения Плевенският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от Д. П. АНТ. от ***, ЕГН *****, против Й. ТР. Р. от ***, ЕГН *****, иск по чл. 45 от ЗЗД за заплащане на сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в лишаване на ищцата от наследството на ***, б. ж. на ***, роден на *** год. в *** и починал на *** год. в гр. П., и направени разходи за детективски услуги.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения от Д. П. АНТ. от ***, ЕГН *****, против Й. ТР. Р. от ***, ЕГН *****, иск по чл. 45 във вр. с чл. 52 от ЗЗД за заплащане на сумата от 10 000 лв., представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенския окръжен съд в 14-дневен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____